

[Knud Hertling.]

Uden at det skal opfattes som et angreb på telegrafvæsenet, må man vel erkende, at telegrammer ret ofte kan være behæftet med fejl. Den husnummerering, man bruger i Grønland, med B-numre, f. eks. B 157 i Frederikshåb, kan risikere at blive ændret i telegrammet til B 175, således at pantesikkerheden bliver noget helt andet og identifikationsbestemmelsen i § 2 dermed illusorisk. Dertil kommer, at spørgsmålet om de erstatningskrav, der kan følge i kølvandet på sådanne fejltagelser, kan blive ret mangfoldigt. Derfor tror jeg, at man enten i bemærkningerne til loven eller gennem den i § 4, stk. 2, hjemlede bemyndigelse til ministeren om fastsættelse af nærmere regler om fremgangsmåden ved registrering nøje må indskærpe, at telegrafiske begæringer om registrering må efterfølges af skriftlige bekræftelser om pantets identitet.

Med disse bemærkninger vil jeg på de grønlandske medlemmers vegne gerne give lovforslaget vor bedste anbefaling.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen):

Vi står utvivlsomt over for mange og store problemer i Grønland, så det er måske i god tid; jeg siger, at det er en ganske ejendommelig fornemmelse at stå med tre lovforslag, der i den grad får tilslutning her i tinget, når jeg husker min fortid.

Der er gjort en hel del bemærkninger, idet man bl. a. har peget på et meget presserende spørgsmål, spørgsmålet om matrikulering. Jeg vil gerne sige, at ikke mindst på baggrund af det lovforslag, der her er til første behandling, er der en række andre problemer, som bliver mere og mere presserende, problemer, der i sin tid indgående er drøftet i Grønlandsudvalget af 1960. Jeg tænker her bl. a. på et spørgsmål, der hænger nøje sammen med pantesikkerheden, spørgsmålet om adkomsten til bygninger og dermed også om ejendomsretten til jorden, hvis man generelt kan anvende dette udtryk bogstaveligt i Grønland. I dag har man en brugsret, men en brugsret

— her kan vi igen vende tilbage til det lovforslag, vi tidligere i dag behandlede — der ikke er belagt med nogen form for ydelser. Men efterhånden som det i højere grad ikke alene drejer sig om boliger, men også om erhvervsvirksomheder og handelsvirksomheder, der indpasses i den fremadskridende byplanlægning i byerne, opstår der efterhånden et svælg mellem brugsværdi og beliggenhedsværdi for disse virksomheder, en værdi, der ofte ved overdragelse bliver kapitaliseret ud over den investerede kapital. Det er et problem, som har optaget os meget. Man må her erindre, at siden betænkningen fra Grønlandsudvalget af 1960 blev afgivet i juni måned 1964, har ministeriet og ministeriets embedsmænd været stillet over for en lang, lang række opgaver, hvis løsning ikke er tilendebragt. Der findes i betænkningen meget værdifuldt materiale om den praktiske fremgangsmåde; vi har gennem lange tider gjort forsøg på at løse disse opgaver, og det vil blive nødvendigt at få bistand udefra, fordi der her er problemer og klokken efterhånden er ved at blive fem minutter i tolv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte angående forslag til lov for Grønland om erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt samt forslag til lov om ændring af lov for Grønland om indførselsafgifter m. v. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om distriktsjordemødre.

(Lovforslaget (nr. 110) findes i tillæg A. sp. 2295, fremsættelsen i tidenden sp. 1823).